

Пролѣтъ.

Топло врѣме вечъ настана,
Мина злата зима,
Зеленѣ се балкана—
Вредомъ хубость има.

По полето вакло стадо
Лопки си раздрѣква;
По лозята старо, младо
С' пѣсни в' трудъ замрѣква.

И балкана, и полето,
Нивитѣ зелени,
И цвѣтята, и небето—
Всички сж засмѣни.

Пъкъ когато вечеръ мрѣкне,
Мѣсецътъ изгрѣе,—
Тихъ, прохладенъ вѣтрецъ лѣхне,
Славей сладко пѣе!

Хубава е пролѣтъ мила,
Весела, засмѣна!
Тя ни дава бодрость, сила
В' чудна си примѣна!

И. Боневъ